

Bohoslužba 2. 4. 2023 (Květná neděle)

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu. (Židům 12,1–2)

Pozdrav

Píseň: 529

Modlitba: Milující Otče všech, tvůj jediný Syn přišel jako služebník a byl poslušný až k smrti. Spoléhal na Tebe na všech svých cestách. Cesta tichosti, pokory a lásky jej však dovedla na kříž. Lidská zloba a nenávist mu připravily utrpení a smrt. Ani slavný vjezd do Jeruzaléma a skandování davu tomu nezabránily. Ale Ty jsi ho neopustil a v něm jsi neopustil ani nás. Proto i nám pomáhej důvěřovat Tobě a nezakládat si především na přízni či nepřizní lidí. Učiň nás pokornými, jako byl Kristus a přiveď nás k němu do jeho slávy, neboť on žije a kraluje s tebou a s Duchem svatým jako jeden Bůh nyní i navěky. Amen.

1. čtení: Filipským 2,5–11

Píseň: 288

2. čtení: Matouš 21,1–11

Kázání

Začátek je celkem klidný a nenápadný. Dva učedníci jsou pověřeni, aby přivedli k Ježíšovi dvojici oslů. Poměry jsou vyrovnané: jeden osel připadá na jednoho učedníka. A protože jsou na svoji výpravu vybaveni přesnými instrukcemi, vrátí se s požadovaným úlovkem. Teď je ještě potřeba uzpůsobit dopravní prostředek k danému účelu a pak už jen vyrazit. Dávné proroctví se tedy může naplnit. Zda lze jet na dvou oslech zároveň, na to se mne neptejte. Přesto se Ježíš veze. Ten, který kromě několika plaveb na lodi cestoval zásadně pěšky. Cesta je vůbec dobré pojmenování pro jeho působení. Pořád byl totiž na cestě. Byl. Jeho putování totiž nyní spěje ke svému vyvrcholení.

S příchodem oslí dvojice se ale poklidná atmosféra vytrácí. Na scéně se objevuje zástup, který Ježíše doprovází do bran hlavního města. Ve vzrušeném mesiášském očekávání vytváří Ježíšovi slavnostní kulisu. Místo červeného koberce mu lidé stelou na cestu listy a pláště a provolávají slova na uvítanou davidovského krále, Božího vyvoleného. Zatímco poutníci z Galileje, kteří mířili na velikonoční svátky do Jeruzaléma, Ježíše dobře znali, pro jeruzalémské obyvatele byl neznámým. Jenže nejspíše jedni ani druzí, stejně jako Ježíšovi učedníci netušili, co se bude dít, co mají od Ježíše v Jeruzalémě čekat. Jakým králem ve skutečnosti je, jak si své kralování představuje.

My už to víme a o Velikonocích o tom ještě uslyšíme. Kromě Ježíše nás ale mohou inspirovat i další členové jeho doprovodu. Proto obraťme nyní pozornost k těm, kdo k jeho slavnostnímu vjezdu připravili podmínky.

Nejprve tedy ti dva nejmenovaní učedníci. Nevím, považovali-li shánění oslů za dostatečně důstojný úkol, ale vykonali jej. On by se leckdo mohl cítit dotčen tím, že má někde shánět zvířata, neboť by si

pro sebe představoval onačejší využití. Jenže oslící byli v tomto případě nutní. Stejně jako jsou nutní ti, kdo dělají neviditelnou či zdánlivě nedůležitou práci. Nepohrdejme jimi. Zvláště v církvi se může každý nějak angažovat. I malá a obyčejná práce, služba má svůj význam. Dobře fungující systém potřebuje malé i velké součástky. Jen tak může spolehlivě fungovat.

Důležitou roli tady hraje i dav, skládající Ježíšovi královský hold. Připravil mu bouřlivé uvítání. Bez jásajícího davu by to nebylo ono. Lidé kolem Ježíše byli dokonce ochotni nechat si pošlapat své pláště. Něčeho se vzdát pro tuto slavnou chvíli.

Oslava Krista, oslava Boha je také jednou z nejpodstatnějších úloh křesťanského společenství. I když výraz a hudební žánr *chvály* nemají v našem prostředí zrovna nejlepší pověst a přenecháváme je raději charismatičtějším křesťanům, i my máme Hospodinu chvály zpívat. Naštěstí i takové písně ve zpěvnících máme. Chvála zaměřená na Boha nám může pomoci odtrhnout se od pozemských starostí, od toho, co nás svírá a drtí. Když budeme Boha oslavovat, a to nejen písní, za jeho činy a jeho charakter, může nám to dodat síly. Uvědomíme si, jaký Bůh je, co činil a činí, což je zdrojem naděje i pro nás. Naděje, že ani my nejsme zapomenuti. A možná si přitom uvědomíme, že máme zač projevovat vděčnost.

Ale vzdávat chválu Bohu pro nás není zrovna přirozené. V myslích se zaobíráme vším možným, někdy nemáme náladu, nevidíme zrovna žádný důvod ke spokojenosti, natož ke chvále. Proto je dobré myslet na náš úkol, zařadit jej mezi své pravidelné aktivity. Někteří křesťané se chvály modlí pravidelně. Patří k jejich životnímu rytmu.

Ke službě i chvále nás vyzývá slavnostní hymnus, který jsme slyšeli v 1. čtení. Přijetí služebné role je založeno na službě Kristově, na jeho příkladu. On se vzdal svého místa nahoře a vydal se cestou dolů. Nestal se jen člověkem, ale stal se služebníkem. Nedělal si, co by se mu líbilo, nehleděl na své zájmy, byl poslušný Bohu. A to jej v důsledku přivedlo až na kříž. Proto se jeho cesta obrátila a ze dna zamířil opět vzhůru. Ještě výš než byl dříve. Jeho ponížení a poslušnost byly Bohem oceněny a odměněny. Nyní mu spolu s Otcem náleží úcta a chvála celého stvoření. V Kristu nachází všechno tvorstvo svůj pravý smysl. Lidé i všechno stvoření mají proto společně chválit Boha. Ze země k nebesům se má nést společný chvalozpěv. Ale ne všichni o tom ještě vědí. Ke všem lidem se nedonesla zvěst o Božích díle, o jeho činech v Kristu, ne všichni ji přijali. Proto jej nemohou ani oslavovat.

Křesťané však o Bohu a jeho jednání mají povědomí. Bez toho by tady nebyli. Proto je podstatnou součástí bohoslužby křesťanského společenství chválení a oslavování Boha. Tady se uskutečňuje počátek té očekávané všeobecné oslavy Boha. Stejně je tomu ale i v případě celého života křesťana, který má kromě toho spočívat v napodobování Kristova příkladu.

A proč to všechno Kristus podstoupil? Hymnus dává odpověď, která se nám může jevit překvapivá, banální, možná až zarážející. Smyslem celého tohoto procesu bylo umožnit právě tuto oslavnou píseň celého stvoření. Tento raný doklad chápání Kristovy úlohy nemluví o odpuštění hříchů či vykoupení lidstva, jak bychom možná čekali. To samozřejmě neznamená, že je popírá. Ale nabízí jiný možný pohled na cíl Božího jednání s lidmi a celým stvořením. Nic většího než vzdávat Bohu chválu snad ani nelze. Ať už na sebe ta chvála bere jakoukoli podobu.

Píseň: 281

Přímluvy: K přímluvné modlitbě se můžete připojit prosbou *Pane, smiluj se:*

Kriste, Ty jsi hoden, abychom ti sloužili a oslavovali tě. Povzbuzuj nás k tomu, když nás zmáhá únava, nebo hledáme důvod. Prosíme: Pane, smiluj se.

Ty jsi vjel do Jeruzaléma jako pokorný král. Dávej těm, kdo mají moc, ducha pokory a moudrosti. Prosíme: Pane, smiluj se.

Tobě záleží na každém člověku. Zastav nenávist mezi lidmi, národy a rasami. Uč nás vůči druhým projevovat lásku a milosrdenství. Prosíme: Pane, smiluj se.

Ty jsi uzdravoval a přinášel naději. Zůstávej s těmi, kdo prožívají noci bolesti, smutku, osamělosti nebo zoufalství. Prosíme: Pane, smiluj se.

Ty jsi odpustil i těm, kteří tě ukřižovali. Pomáhej nám odpouštět všem, kdo nás zranili. Dej, ať se v nás tyto rány promění v požehnání. Prosíme: Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 706

Ohlášky

- Ve čtvrtek se v 17:15 v Diakonii budou číst pašije, na Velký pátek se sejdeme k bohoslužbám v 18:00 v kostele a na Boží hod v 9:00. Během obou bohoslužeb budeme slavit večeři Páně a v neděli vykonáme sbírku na Hlavní dar lásky Jeronymovy jednoty pro sbor v Libčicích nad Vltavou.

Diakonie ČCE pořádá tradiční Postní sbírku. Podrobnosti jsou k dispozici na této stránce: <https://postnibirka.diakonie.cz/>. Přispět na Postní sbírku lze do velikonoční neděle také v kanceláři sboru.

- Narozeniny oslaví Matouš Hojný. Přejeme mu vše dobré a Boží požehnání.

Poslání: Pojd'te ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“ (Matouš 11,28–30)

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 262